

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 44138

гр. София, 11.12.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 128 СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СОФИЯ Г. ИКОНОМОВА

при участието на секретаря ПЕТЯ Н. АНГЕЛОВА
като разглежда докладваното от СОФИЯ Г. ИКОНОМОВА Гражданско дело
№ 20231110119432 по описа за 2023 година

Предявени са искове от А. А. А., ЕГН *****, с адрес сЯБ, община РН, област БР, чрез пълномощника си адв.К. Д., срещу ДФ „ЗМ“, ЕИК 11, със сѐдА.ще и адрес на управление гр.София, бул.“ЦБ III“ № 136, отрицателни установителни искове за установяване недължимост на следните вземания: 24 446.00 лева – главница, 21 325.65 лева – мораторна лихва и 1575.85 лева – неолихвяема сума, за събирането на които е образувано изп.дело №20227040400897 по описа на ЧСИ ИМ с район на действие ОС–БР, въз основа на изпълнителен лист, издаден на 24.03.2014 г. по ч.гр.д.№ 220/2014г. на РС – АС, поради изтекла погасителна давност.

Претендират се и направените по делото разноски.

В исковата молба се твърди, че срещу ищеца е образувано изп.дело № 20227040400897 по описа на ЧСИ ИМ, рег.№ 704 от КЧСИ за вземания, установени със заповед за незабавно изпълнение въз основа на документ по чл.417 от ГПК, издадена по ч.гр.д.№ 220/2014 г. по описа на РС-АС. Сочи се, че въз основа на последната е издаден на 24.03.2014 г., като първото предприето действие по събиране на присъдените с него вземания е именно образуване на посоченото изп.дело. Отделно от това се поддържа становище, че доколкото вземането на кредитора ДФ „ЗМ“ е станало изискуемо на 20.12.2012 г., от този момент е започнала да тече давността. С оглед на това ищецът аргументира становище, че предадените за събиране суми са погасени с изтичането на 5-годишен за главницата и 3-годишен за лихвите, давностен срок.

В срока за отговора, ответникът по делото е депозирал такъв, в който изразява становище по допустимостта и основателността на предявения иск.

По същество ответникът не оспорва да е снабден със заповед за незабавно изпълнение на парично задължение и изпълнителен лист срещу ищеца за посочените в исковата молба суми. Според ответника обаче, в случаите, в които е подадена омлба от кредитора за издаване на изп.лист, тя се приравнява на иск и прекъсва започналата да тече погасителна

давност. Отделно от това се сочат коркретно предприети изп.действия по изп.дело № 26/2013 г. описа на ЧСИ ИМ, рег.№ 704 от КЧСИ, по което НАП е присъединен вискател за процесните вземания.

Ответникът обръща и внимание, че в случая приложение намират разрешенията, дадени в ТР № 3/2020 г. на ОСГТК ВКС, а именно, че давност не тече по време на изп.процес.

По така изложените съображения от съда се иска да отхвърли предявените искове като присъди на ответника направените от него разноси за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание страните се представляват от пълномощници, които поддържат направените искания и възражения.

По делото са ангажирани писмени доказателства.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства по реда на чл.12 и чл.235 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявените в настоящето производство искове са с правно основание чл.439 ГПК. Със същите се цели установяване недължимостта на вземането, предмет на започнало принудително изпълнение, поради настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание, факти. В случая ищецът се позовава на настъпила погасителна давност. С оглед наведеното в исковата молба основание за недължимост на сумите, ответникът следва да установи настъпването на обстоятелства, обуславящи основание за спиране или прекъсване на погасителната давност по смисъла на чл. 115 и чл. 116 ЗЗД.

Не се спори между страните, като това се подкрепя и от събраните по делото писмени доказателства, че срещу ищеца и срещу НМ А., е издаден изпълнителен лист от 27.11.2012 г. въз основа на заповед за изпълнение № 622 от 27.11.2012 г. по ч.гр.д. № 973/2012 г. по описа на РС-АС, за задължения към «УКБ» АД по договор за банков кредит. Въз основа на същия и на молба на кредитора от 15.01.2013 г., за събиране на присъдените вземания е образувано изп.дело № 2013704040026 по описа на ЧСИ ИМ, рег.№ 704 от КЧСИ. По същото присъединен вискател срещу длъжника А. А. А., е НАП през 2013 г. за публични вземания от 75.15 лв. и през 2014 г. /въз основа на подадена молба от 01.07.2014 г./ за оспорените в настоящето производство части държавни вземания.

От данните, посочени в удостоверението от ЧСИ ИМ, издадено по изп.дело № 20137040400026 и изп.дело № 20227040400897, е видно, че на 20.08.2014 г. от страна на НАП е поискано налагане на запор върху МПС на длъжника, на 29.05.2018 г. е поискано налагане на запор върху банкови сметки на длъжника, и на 07.07.2022 г. отново налагане на запор върху МПС.

Самият ищец в исковата молба сочи, че при връчване на поканата за доброволно изпълнение и приложените към нея заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист, е

узнал за претенциите на ответника, като това е станало на 27.10.2022 г. Именно тази датата и настоящият състав приема за релевантна за връчване на заповедта за незабавно изпълнение при липсата на други данни по делото в противната насока.

Предвид обстоятелството, че се касае за вземания, присъдени със заповед за незабавно изпълнение по чл.417 от ГПК, връчването на последната става от ЧСИ с изпратената до длъжника покана за доброволно изпълнение /в тази насока е и текста на приложената ПДИ на л.5 от делото на РС-БР/. Моментът на връчване на заповедта е релевантен за определяне на фактите и обстоятелствата, подлежащи на доказване в настоящето производство, доколкото разпоредбата на чл.439 от ГПК предвижда, че този иск може да се основава само на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. Действително, в настоящата хипотеза съдебното дирене е приключило към датата на издаване на заповедта от РС-АС, но в случая следва да се отчетат особеностите на заповедното производство, които предоставят възможност на длъжника да оспори вземането с възражение по чл.414, ал.2 от ГПК.

Съдебната практика приема, че когато искът по чл.439 ГПК се основава на факти и обстоятелства относими към ликвидността и изискуемостта на вземането, които са били известни на ищеца и той е могъл да ги посочи в срока за възражение по чл.414 ГПК, предявеният иск е недопустим. В случая твърденията на ищеца са, че давността за процесните вземания е изтекла на 20.08.2016 г., а най-късно на 26.06.2020 г. – в този смисъл са изявленията на пълномощника на ищеца адв.К., направени в о.с.з. от 05.12.2023 г. Както се посочи вече, заповедта за незабавно изпълнение е връчена на ищеца в по-късен момент, а именно на 27.10.2022 г. Поради това следва да се приеме, че са преклудирани наведените в исковата молба възражения срещу основателността на присъдените в заповедното дело вземания на ответника, и отрицателен установителен иск, че длъжникът в заповедното производство не дължи на заявителя сумата, за която е издадена заповедта, е недопустим. Пътят за искова защита остава открит само при на.чието на специалните хипотези по чл.424 ГПК или чл.439 ГПК. Новооткритите обстоятелства и доказателства са основание за оспорване на вземането по реда и в сроковете по чл.424 ГПК. На новонастъпили (настъпили след влизане в сила на заповедта за изпълнение) факти длъжникът може да се позовава при оспорване на изпълнението по чл.439 ГПК. В този смисъл са определение № 214/15.05.2018 г., постановено по ч.гр.д.№ 1528/2018 г. по описа на ВКС, IV-то ГО, определение № 60818 от 15.12.2021 г., постановено по гр.д.№ 2482/2021 г. по описа на ВКС, IV г. о., ГК, решение № 22 от 10.03.2022 г., постановено по гр.д.№ 1112/2021 г. по описа на ВКС, III г. о., ГК и др.

В случая оспорването на вземането по изпълнението се основава на факти, които са настъпили преди изпълнителната сила на заповедта за изпълнение по чл.418 ГПК да се стабилизира окончателно – с изтичане на срока за подаване на възражение по чл. 414 ГПК, за което длъжникът е уведомен на 27.10.2022 г. Следователно, предявените искове се основават на факти, които са били известни на ищеца, който е могъл да ги посочи в срока за

възражение по чл.414 ГПК /до 27.11.2022 г./, поради което и оспорването на фактите и обстоятелствата, относими към ликвидността и изискуемостта на вземането са преклудирани. Предявените в тази насока искове са недопустими, а производството по тях следва да се прекрати.

Предвид изхода на спора, единствено ответникът има право на разноски, за което е направил изрично искане. Претндира се единствено юрисконсултско възнаграждение, чийто размер следва да се определи по реда на чл.25 от Наредбата за заплащането на правната помощ, приложима на основание чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.37 от Закона за правната помощ. Съдът като съобрази действителната фактическа и правна сложност на спора, материалния интерес по него, обема събран доказателствен материал, действително извършените от процесуалния представител на ответника действия в настоящето производство по неговата защита, както и броя проведени съдебни заседания, намира, че следва да определени юрисконсултско възнаграждение от 150.00 лв.

Водим от горното и на основание чл.130 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като процесуално недопустими отрицателните установителни искове на А. А. А., ЕГН *****, с адрес сЯБ, община РН, област БР, насочени срещу ДФ „ЗМ“, ЕИК 11, със сѐдА.ще и адрес на управление гр.София, бул.“ЦБ III“ № 136, за установяване недължимост на следните вземания: 24 446.00 лева – главница, 21 325.65 лева – мораторна лихва и 1575.85 лева – неолихвяема сума, за събирането на които е образувано изп.дело №20227040400897 по описа на ЧСИ ИМ с район на действие ОС–БР, въз основа на изпълнителен лист, издаден на 24.03.2014 г. по ч.гр.д.№ 220/2014 г. на РС – АС, поради изтекла погасителна давност.

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д.№ 19432/2023 г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА А. А. А., ЕГН *****, с адрес сЯБ, община РН, област БР, да заплати на ДФ „ЗМ“, ЕИК 11, със сѐдА.ще и адрес на управление гр.София, бул.“ЦБ III“ № 136, сумата от 150.00 лв., представляваща направени от ответника разноски по делото.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____